

Δεκέμβριος

Κυριακή 6η Δεκεμβρίου 2020

Κυριακή Γ΄ Λουκᾶ

(Λκ. 13, 10 – 17)

Σήμερα βλέπουμε τήν ἀγάπη νά σπάζει τούς κανόνες. Τό βλέπουμε αὐτό τόσο στήν εὐαγγελική περικοπή τῆς ἡμέρας ὅσο καί στόν τιμώμενο ἅγιο Νικόλαο. Στό εὐαγγέλιο τῆς ἡμέρας ὁ Χριστός καταργεῖ τόν κανόνα τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου, χαρίζοντας τή θεραπεία στή συγκύπτουσα γυναίκα. Στή ζωή τοῦ ἁγίου Νικολάου βλέπουμε ἐπίσης πώς πολλές φορές ξεπεράστηκαν οἱ τυπικότητες, προκειμένου ἡ ἀγάπη νά θριαμβεύσει.

Ὁ σήμερα τιμώμενος ἅγιος Νικόλαος θεωρεῖται ἀπό τό ὀρθόδοξο πλήρωμα τῶν πιστῶν ὡς ὁ ἅγιος τῆς ἀγάπης. Εἶναι ὁ ἅγιος πού ἔδωσε ἀγάπη μέ τό ἦθος του καί τήν προ-

σφοδρά του. Ἔσωσε ἀνθρώπους ἀπό τήν ἀδικία. Προστάτεψε τήν ἀγνότητα καί τήν ἀκεραιότητα κοριτσιῶν, χαρίζοντάς τους τήν προίκα γιά τό γάμο τους. Ἡρέμησε τήν τρικυμισμένη θάλασσα, προστατεύοντας ναυτικούς ἀπό βέβαιο πνιγμό. Θεράπευσε ἀσθένειες καί ἀδυναμίες τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος ἀπό ἀνθρώπους ἀπελπισμένους. Ἀπό ἀγάπη προσπάθησε ἀκόμη καί τόν Ἄρειο νά ἐπαναφέρει στήν Ὀρθοδοξία μ' ἓνα παιδαγωγικό ράπισμα, γιά τό ὁποῖο μπῆκε στή φυλακή. Ὁ ἅγιος Νικόλαος εἶναι ὁ ἅγιος τοῦ θαύματος, πού ἀκούει τίς προσευχές καί συντρέχει συμπαραστεκόμενος σέ κάθε πιστό πού ζητάει τή μεσιτεία καί τή βοήθειά του. Λέγεται θαυματουργός, ἐπειδή εἶναι ἀδιάκοπη ἡ προσευχή του γιά τούς ἀνθρώπους. Ἔτσι ὁ Κύριος μαζί μέ τά ἄλλα θαύματα χάρισε στό λείψανό του καί τή μυρόβλυση, γιά νά σκορπίζεται τό ἄρωμα τῆς ἀγάπης τοῦ ἀγίου σ' ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τοῦ κόσμου. Δέν εἶναι τυχαῖο πώς ὁ

ἅγιος Νικόλαος εἶναι παγκόσμιος ἅγιος καί ἀπό τήν Ἐκκλησία ἐγκωμιάζεται ὡς «πανάγιος».

Ὁ Κύριος ἐπίσης, μέσα ἀπό τήν εὐαγγελική περικοπή τῆς σημερινῆς Κυριακῆς, μέ τή θεραπεία τῆς συγκύπτουσας ἔρχεται νά μᾶς διδάξει πῶς ἡ ἀγάπη ὑπερβαίνει τούς κανόνες καί τίς τυπικότητες. Ἡ θεραπεία ἑνός ἀνθρώπου εἶναι πάνω ἀπό τήν ὁποιαδήποτε θεσμοθετημένη ἀργία. Ἡ ἀργία καθιερώθηκε γιά νά ξεκουράζεται ὁ ἄνθρωπος καί νά λατρεύεται ὁ Θεός. Ἡ καλύτερη ξεκούραση τοῦ ἀνθρώπου, ὅμως, καί ἡ πιό δυνατή λατρεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀπόλυτη ὑπέρβαση κάθε νόμου. Ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ σκοπός καί ἡ δικαίωση κάθε κανόνα. Οἱ νόμοι καί οἱ κανόνες θεσμοθετήθηκαν γιά νά διαφυλάξουν τήν ἀγάπη καί ὄχι γιά νά δουλαγωγήσουν τόν ἄνθρωπο.

Τό θαῦμα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος καί τό ἦθος τοῦ ἀγίου Νικολάου μᾶς διδάσκουν πώς ἡ πηγή τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης βρίσκεται σ' ἓνα καί μοναδικό πρόσωπο, στόν Ἰησοῦ Χριστό. Χωρίς Χριστό δέν ὑπάρχει ἀληθινή ἀγάπη. Ὑπάρχουν ὑποκατάστατα τῆς ἀγάπης. Ὑπάρχουν κομμάτια τῆς. Δέν ὑπάρχει ὅμως τό πλήρωμα τῆς ἀγάπης. Δέν ὑπάρχει ἡ καθαρότητα, ἡ ἔνταση, ἡ ποιότητα, ἡ θυσιαστικότητα καί κυρίως ἡ ἐλευθερία πού ὑπάρχει στήν ἀγάπη ἡ ὁποία ξεκινάει, ἐκφράζεται καί βασιζέται στό Χριστό.

Ἡ χριστιανική ἀγάπη προσφέρει, χωρίς νά περιμένει ἀνταπόδοση. Προσφέρει, χωρίς νά δεσμεύει. Προσφέρει, χωρίς νά ἐπιδεικνύεται καί νά διαφημίζεται. Προσφέρει, χωρίς νά βάζει ὅρια καί χωρίς νά ἔχει οἶκτο καί λύπηση. Προσφέρει ἀρχοντικά, γενναῖα, μυστικά, διακριτικά, ἀθόρυβα, συγχωρητικά, οὐσιαστικά καί ταπεινά. Ἡ χριστιανική ἀγάπη εἶναι ἡ μό-

νη αληθινή, ολοκληρωμένη αγάπη. Ξεκινάει από τό Χριστό, ό Όποϊος εϊναι ό Ίδιος ή Άγάπη, και καταλήγει πάλι στό Χριστό. Όσο πιο στενά συνδεδεμένος εϊναι ό άνθρωπος με τον Ίησοῦ, τόσο πιο πολύ μπορεί να αγαπάει τούς συνανθρώπους του. Καμία αγάπη χωρίς τό Χριστό δεν κρατάει για μεγάλο χρονικό διάστημα. Ακόμη και ό έρωτας και ή συζυγία ευλογουῦνται μέσα στην ιεροτελεστία του γάμου, για να βάλει τό ζευγάρι τό Χριστό ως κέντρο και βάση της αγάπης του. Μόνον όταν ό Χριστός εϊναι ή αφετηρία της αγάπης, αυτή δεν πρόκειται να τελειώσει και να παλιώσει ποτέ.

Έπίσης ή αγάπη, όταν εμπνέεται από τον Ίησοῦ, αναπτύσσεται, βαθαίνει, πολλαπλασιάζεται και αποκτάει χαρακτήρα δυναμικό. Η αγάπη εϊναι δρόμος, εϊναι πορεία, εϊναι καθημερινότητα. Δεν εϊναι μία στατική συναισθηματική κατάσταση όμορφιας και βολέματος. Εϊναι ένας αδιάκοπος άγώνας προσφορας και

θυσίας. Μέ τόν τρόπο αὐτό ἡ ἀγάπη ἀποκτάει ποιότητα καί ἀξία. Μία ἀγάπη πού κλείνεται στά ὅρια τοῦ συναισθηματισμοῦ, τοῦ ἐθνικισμοῦ, τοῦ συγγενικοῦ περιβάλλοντος, δέν εἶναι αὐθεντική καί γνήσια. Μία ἀγάπη πού ἐπιλέγει, πού ἀξιολογεῖ, πού διχάζει, πού εὐνοεῖ, πού στενεύει τήν καρδιά, δέν εἶναι ὀλοκληρωμένη καί ὠριμη. Ἡ ἀγάπη εἶναι προσπάθεια, θέλει κόπο, λούζεται στόν ἰδρώτα, ἐνίοτε καί στό αἷμα, προοδεύει, ξεπερνάει ἐμπόδια, ἐφευρίσκει δρόμους, κοιτάζει μπροστά, ἐνθουσιάζεται καί ἐνθουσιάζει. Ἡ ἀγάπη πού ἔχει βάση, ἀρχή καί τέλος τό Χριστό ἀπλώνεται χωρίς ὅρια καί ὅρους καί ἀγκαλιάζει χωρίς προϋποθέσεις καί ἐρωτήσεις. Μία τέτοια ἀγάπη ἔδειξαν ὅλοι οἱ γνήσιοι μαθητές τοῦ Κυρίου. Λαμπρό παράδειγμα αὐτοῦ τοῦ ἤθους τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης εἶναι ὁ ἅγιος Νικόλαος. Συμπαραστάτης, συνοδοιπόρος καί παροχέας ἀμέτρητων δωρεῶν καί πρεσβευτής κάθε ἀμαρτωλοῦ καί πονεμένου ἀνθρώπου.

Στέκεται σά φωτεινός φάρος καί σά ζωντανό λιμάνι στό πλευρό ὄλων μας. Μέσα στά λυσσαλέα άνεμοβόρια πού άντιμετωπίζουμε καθημερινά ή μορφή του άνατέλλει στήν ψυχή μας σάν ήλιος έλπίδας καί παρηγοριᾶς, διότι έχει τή δύναμη, τή θέληση καί τήν άγάπη νά μᾶς βοηθήσει σέ ὅ,τι τοῦ ζητήσουμε.

Μήν έγκλωβίσουμε τή ζωή μας μέσα στους κανόνες τοῦ καθωσπρεπισμοῦ καί χάσουμε τήν οὐσία της, πού εἶναι ή άληθινή άγάπη. Τό περιστατικό τῆς θεραπευμένης συγκύπτουσας γυναίκας καί ή προσωπικότητα τοῦ άγίου Νικολάου ᾶς μᾶς δίνουν τό μήνυμα πώς ή άγάπη εἶναι πέταγμα έλευθερίας καί άγώνας άληθινῆς πνευματικῆς ώριμότητας. Ἡ άγάπη για τό Χριστό ᾶς νοηματοδοτήσει κάθε ᾶλλη άγάπη στή ζωή μας. Τότε θά ἔχουμε συλλάβει τό σκοπό τῆς ὕπαρξῆς μας καί θά βροῦμε τήν άληθινή δικαίωση από τώρα καί για πάντα. Ἀμήν.